

ioan peter pit

un om de milioane

lui adrian pinte

O stație mică. De tren. O bancă. Un felinar, de care e prins un coș de gunoi din fier forjat și plasă de sârmă. În coș șapte buchete de flori. Perpendicular pe bancă doarme Pitea Pavlovici. E învelit într-o pătură.

am adormit
am citit un pic și-am adormit
ce mă miră e faptul că n-am apucat să citesc nici măcar două rânduri
și-am ațipit
asta nu mi s-a mai întâmplat

cel puțin nu până acum

de obicei după prima pagină mă ia cu somn
dar trag de mine să citesc măcar o pagină
o pagină și jumătate
mereu îmi zic
Pitea Pavlovici
trece și ziua acesta
și tu n-ai citit nici măcar o amărâtă de pagină acolo
o dată
o singură dată
am citit o carte întreagă înainte de-a adormi
Doamne
m-am zvârcolit toată noaptea
cu toate că nu prea obișnuiesc să mă zbat
eu dacă adorm dorm și gata
dorm zdravăn ca urs
să nu mai aud în viața mea de o carte întreagă
citită înainte de somn

cel mai bine dorm când sunt nevoit să mă trezesc devreme
și să întâmpin pe cineva la gară
de pildă acum
stau aici
și aștept trenul
care sosește de la Paris
pentru că în trenul
care vine de la Paris
se află Liubov Andreevna

iar eu sunt aici
ca s-o întâmpin
dar am ațipit
cu toate că
a fost așa de bine
pot să spun cu mâna pe inimă
că am avut un somn
reușit

acum să scutească dumneai Libov Andreevna
și să fie sănătoasă
de câte ori am așteptat-o
și nici măcar nu s-a sinchisit să apară
la început mi-a fost destul de greu să cred
că Liubov Andreevna n-a sosit cu adevărat
stăteam ceasuri întregi aici
aici
nemișcat pe bancă
când e frig nu e bine să te miști
pentru că ți se face și mai frig
mai întâi se auzea trenul
șuierând la curbă
apoi șina
scârțâind
din pricina gerului
până ajunge aici
aproape de canton
face pe puțin jumătate de ceas

iar am adormit
mi se pare mie sau s-a auzit un tren
nu
nu mi se pare
s-a uzit un semnal de locomotivă
repede să ies în întâmpinarea dumneai
dar ce să-i spun
distinsă Liubov Andreevna bine ai venit
te-am așteptat cu nerăbdare cu drag
aici totul e așa cum știi
nimic nu s-a schimbat de când ai plecat
nu pot să-i spun așa ceva
trebuie să fiu mai puțin protocolar
și mai sincer
doar nu ne-am văzut de atâta amar de vreme
Liubov Andreevna bine ai venit
așa

aşa
Liubov Andreevna bine-ai venit
frig

ce zi e azi

Doamne m-am zăpăcit
nu mai ştiu nici măcar
în ce zi a săptămânii suntem
am aici câte un buchet
pentru fiecare zi a săptămânii
nu-i nimic am să-l iau pe acesta
e buchetul de joi
şi pe acesta
buketul de sâmbătă
şi cel de miercuri
Liubov Andreevna
bine ai venit

nu înţeleg de ce mă agit de pomană
pe peron nu e nimeni

dincolo de linii
o fi coborât pe partea cealaltă
şi-acum aşteaptă
nimic
înapoi
repede
în spate
nu se zăreşte ţipenie de om
înapoi în faţă
poate să fie în
sala de aşteptare
să fi intrat cât a fost
peronul plin de fum
sala de aşteptare
e goală

oare cum o mai fi Liubov Andreevna
ce fiinţă cumsecade
simplă
un om cu care te-nţelegi de minune
eram mititel
să fi avut nouă anişori
tatăl meu mi-a tras un pumn în faţă
de mi-a dat borşul pe nas

avea bunul obicei să mă pocnescă din senin
Liubov Andreevna ne-a văzut și s-a speriat
de ce să-mi tragă un pumn în nas
doar eram un copil
de ce să lovești un copil
și de ce să-l lovești în față
Liubov Andreevna
a așteptat să plece tata
apoi m-a dus sus în odaia ei
și m-a spălat de sânge
ce parfum avea Dumnezeu mare
și ce zâmbet avea Dumnezeu atotputernic
iar când s-a aplecat să limpezească batista mi se pare
un sân i-a alunecat din strânsoarea bluzei
Dumnezeule fii bun și milostiv
cu robul tău păcătos
care caută spre tine
m-a spălat de sudoare
de sânge
de mucigori
și mi-a strecurat în palma umezită
din pricina rușinii
bomboane de la Paris
cu cremă de coniac
și de busuioc

Liubov Andreevna
ce ființă cumsecade
un om de milioane

când m-am deșteptat un câine pricăjit îmi lingeă din palmă
ce mai vrei și tu de la viață
pleacă
du-te de aici
vedeți dumneavoastră
mă tot rog de oficialii noștri
să-i facem o mică primire
pe ce motiv
păi se întoarce de la Paris
și ce-a făcut acolo
de unde să știu eu ce-a făcut acolo
ce întrebare-i asta
oameni buni gândiți-vă bine
nu oricine se întoarce de la Paris
știți voi ce-nseamnă asta
să pleci de aici

din orășelul nostru amărât
și să locuiești la Paris
să stai acolo
numai atât și ar fi destul
v-aș întreba care dintre domniile voastre
s-ar încumeta să locuiască în inima Parisului
și-apoi ar voi să se mai întoarcă și-acasă
nimeni

*bine
îți dăm fanfara*

fanfara noastră
e compusă din patru membri
Ivan Petrovici
Sașa Kuzmici
Venea Lebedevici
și Iura Mihailovici
ne-am dat întâlnire
aici în gară
pentru repetiție
aștept

aștept
după o oră iese Sașa Kuzmici
din bodega gării
și-mi spune că nu mai are rost să stau
de ce
*pentru că
noi nu ne întâlnim în formulă completă
decât la concert*
bun
atunci ne vedem înainte de tren
*nu ne putem vedea nici înainte de tren
cum așa*
*Ivan Petrovici
nu poate să vină
îl chinuie o durere de măsea de azi dimineață*
alerg acasă la Iuri Petrovici și îl rog ca pe Dumnezeu
să accepte mai ales pentru faptul că
suflatul în trompetă face să dispară
ca prin minune durerea de dinți
Ivan Petrovici te rog te implor să spui *da*
nu
Ivan Petrovici o să fie bine o să vezi
nu

te rog să zici *da* numai de data asta
știi tu cine vine tocmai astăzi de la Paris
nu
dulcea și distinsa noastră Liubov Adreevna

cu chiu cu vai zice *da*
ne apropiem de gară
dar pe lângă noi trece sergentul în grabă
cu Sașa Kuzmici de braț
ce s-a întâmplat

atențiune-atențiune
ticălosul de Sașa Kuzmici a băut atât de mult
încât s-a ușurat în fața stației
ce rușine pe urbea noastră
tocmai acum când sosește
Internaționalul de la Paris
atențiune atențiune
tot peronul e plin de pișatul lui

îl implor pe sergent să-l elibereze pe artist
acceptă cu o singură condiție
care
Sașa Kuzmici să fie adus la secție
de îndată ce se încheie festivitatea de primire
atenție la linia unu
trenul șuieră la curbă
toată lumea e prgătită

distinsă Liubov Andreevna
bine ați venit la noi
acasă e cel mai bine
vorba poetului
nostru
„din alte țări cu soare pline
pe unde-ați fost și voi străine
veniți dragi păsări înapoi
veniți cu bine,,¹
Liubov Andreevna

Liubov Andreevna
nu e nicăieri

numai eu știu de ce n-a apărut Liubov Andreevna

---

¹Versuri de George Coșbuc, nota autorului , se pot improviza și alte versuri

nu are bani sărăcuța
încearcă să se împrumute
toți promit care mai de care
ea rezervă bilet apoi ne dă de știre că sosește
dar când să primească banii ia-i de unde nu-s
ba că *nu am atâția bani*
sau *a intervenit ceva*
mi-a dat fiul telegramă disperat de la facultate
are nevoie de bani scumpișorul
așa și pe dincolo
niște canalii
nu fac altceva decât să se bucure
atunci când omul e la ananghie
abia așteaptă să te vadă
cum te târăști la picioarele lor
jigodii nu oameni
dar ea sărăcuța de ea
cum i-a ajutat pe toți
de multe ori chiar peste puterile ei
și-acum nimănui nu-i pasă de ea

de unde știi toate acestea
chiar de la ea

primăvara trecută
stăteam la marginea livezii
doar noi doi ea și cu mine
Liubov Andreevna
mai frumoasă
dar mai nefericită
ca niciodată
îmi spune
Pite Pavlovici
nu mai pot
vreau
să lepăd o dată povara asta blestemată
de pe suflet și sunt sigur
că numai dumneata m-ai putea înțelege
iubi
și ierta
iubi și ierta
ieri aveam foarte mulți bani
azi nu mai am nimic
soțul meu a fost bolnav
trei ani mi-am sleit puterile îngrijindu-l
nu mai știu ce e odihna

nici ziua și nici noaptea
mi s-a uscat sufletul
am vândut vila de la Menton
ca să plătim datoriile
și ne-am mutat la Paris
dar acolo el mi-a luat totul
și m-a părăsit pentru alta
m-am îndrăgostit de un alt bărbat
dar acesta bea îngrozitor
a și murit din pricina șampaniei
și m-a lăsat pradă deznădejzii
într-o mare de datorii
de aceea am dorit să plec de aici
să fug cu ochii închiși
te rog
te implor
Pitea Pavlovici
acesta să fie secretul nostru
n-aș vrea să mai afle cineva

am săvă spun de ce mă aflu
singur în întâmpinarea dumneaei
pentru că mi-e dragă
dar asta nu înseamnă
că nu puteam să o aștept și acasă
sau mai bine la locșorul nostru secret din livadă
dar am preferat să vin aici și să-i spun totul
Liubov Andreevna
e în pericol
Lopahin Alexeevici
vrea să-i vândă proprietatea
livada
exact
însă fără știrea dumneaei
Lopahin e un tip
dar mă calcă pe nervi
am auzit că mănâncă
o găleată de sfeclă murată zilnic
și de castraveți
lumea se cam ferește de el
cică ar fi un tip periculos
zice

*Libov Andreevna nu mai citi cărți triste
te deprimează
spune-ne mai bine*

*cum e la Paris
broaște ai mâncat
am auzit că se halesc
broaște la greu
în capitala Franței
și melci
goange
urechelnițe
râme
viermi coptți
din Maroc
uneori sunt coptți
dar am auzit că se mănâncă și vii
e adevărat
dumneata ai mâncat
viermi africani
Liubov Andreevna
tare aș fi vrut să știu ce gust au*

cum poți să spui așa ceva în prezența dumneaei
totuși e dulcea
și distinsa
Liubov Andreevna

nu apucă să-și termine vorba
se apleacă
culege de pe jos o rămă
o mestecă
și-o înghite
în fața dumneaei

spuneți și domniile voastre
cum poate să fie o rămă
socotită drept delicatesă

să gust

Lopahin
Lopahin
câteodată îmi vine să-l împușc
dar pe urmă îmi zic
Pitea Pavlovici
dacă tu ești un amețit și un papă lapte
nu are decât să îți fie ciudă pe tine
și nu pe Lopahin Alexeevici care e o minte
tipul ăsta știe ce vrea de la viață

I-am auzit vorbind

*voi face o licitație și sigur voi câștiga
se poate și mai simplu să fac niște mici modificări
prin actele de proprietate
oricum Liubov Andreevna e falită
și n-are bani de umblat prin tribunale
mai bine fac o licitație și scap de gura lumii
unde mai pui că dacă nu facem ceva prosper
cu livada asta amărâtă în curând toată zona
va avea serios de suferit și nu știu zău
dacă se va mai găsi cineva s-o scoată din amorțeală
nu vezi că nu face nimeni nimic
ne sfârșim încet în rezervația asta împutită de molii
vișinele nu sunt culese de nimeni
putrezesc la soare
se adună o mulțime de muște
și viespi
tatăl meu a trudit ca un fraier pe moșia asta
dar mie nu mi-a plăcut să mă spetesc muncind
așa cum i-ar fi plăcut lui să mă știe
nici măcar nu m-a dat la învățătură
nu prea înțeleg nimic din ce citesc
iar când scriu fac niște berze*

voi tăia toți vișinii

se fac bani buni din mobilă
doar se știe că vișinul e căutat pentru
desenul întortocheat al furnirului
sunt bani
dar nu de aici va câștiga
va face vile pentru turiști
o mulțime de pensiuni
mititele
cochete
poziția e minunată
cu siguranță veți spune
acesta va fi un câștig
bine-bine numai că
Lopahin Alexeevici nu se gândește la turistul rus
nici-o clipă
nici măcar o secundă
spune că turistul rus n-are decât să meargă-n România
acolo băutura e ieftină și clima e blândă

sau în Bulgaria ori în Serbia unde va voi
el va face aici vile de lux pentru europeni

va tăia toți vișinii

Pitea Pavlovici
ce-ai face dumneata cu livada dacă ar fi a dumitale
mă întreabă Lopahin Alexeevici într-o seară
hai nu te mai preface că n-ai auzit
livada
dacă ar fi proprietatea dumitale
ce-ai face cu ea

nimic ce să fac
aș păstra-o pentru vindecarea sufletelor
să vină oamnei din lumea întreagă
când sunt vișinii în floare și să se bucure
să se plimbe prin livadă
și să uite de neazuri
de ambiții
sarcini importante
eu m-aș strecura printre ei
încet să nu-i tulbur
și le-aș da ceai

ești un bou Pitea Pavlovici
avea dreptate tatăl dumitale
un mare bou
din pricina oamenilor ca dumneata
provincia noastră nu înaintează
nu numai că nu înaintează dar stă pe loc
e moartă
ce idei mărețe zac în tărăcuța unora

nu zic că asta cu să vină oameni din toată lumea mi-a plăcut
hai recunoaște Pitea Pavlovici
la urma urmei tot pe lângă vile și pe lângă turiști
te învârți și dumneata
da' abureala aia cu vindecarea de suflet ce mai e
turistul vine aici să râgâie pricepi
ce sfeclă mișto am halit în Rusia
nu se compară cu nicio sfeclă din lume
sfeclă am mâncat și în România da' aia e vax
pe lângă ce-am găsit noi aici
ce ceapă murată are Lopahin Alexeevici
să-ți bați copiii cu șapca udă

basamac
mere mici amărui
porumbre
ce beții am tras în Rusia
m-am târât prin mocirlă
pe lângă ziduri de mi-am zdrelit pielea de pe degete
și m-am pișat pe mine de câte ori am avut chef
votca rusească nu se compară cu nici-o votcă
de pe planeta asta

cine-i născut în ianuarie
hai sus hai sus hai sus
să bea paharul până la fund
bea-l tot bea-l tot bea-l toot

trăiască votca
când plec de-aici vreau să duc cu mine
o stivă de sticle
sau două
drept amintire

vă întreb și pe domniile voastre
ce-și poate dori un bărbat
după ce a băut
a halit ca un urs
și s-a plimbat printre mesteceni
notează Pitea Pavlovici
de asta avem noi nevoie aici
de mesteceni
când spui Rusia spui mesteceni
și nu vișini
vișini avem cu toții acasă în prostie
ce-și poate dori dumnealui bărbătușul
când e singur
deprimat
departe de cei dragi
o rusoaică
s-o desfacă încet
iar din rusoaica asta mare să iasă alta mai mică
blondă să zicem
și din rusoaica blondă să iasă alta
roșcată să zicem
aici ne lovim de singura problemă reală
nu mai sunt rusoaice frumoase
toate au plecat în Germania de est
să fie staruri

*nu-i nimic
avem și soluții pentru situații de criză
cumpărăm moldovence
dacă nu se vor isprăvi și acestea
că de-o bună bucată de vreme au luat drumul Italiei
nu știu zău ce le-a apucat
cu asta pleacă turistul din Rusia
cu votcă
și cu matrioșe care să-i amintească de ciugu-lugu
prin otavă cu fetele moldovence
de asta are nevoie turistul când vine în Rusia
nu de suflet
mare bou mai ești Pitea Pavlovici
bou și măgar totodată
avea dreptate tatăl dumitale*

poate că e așa Lopahin Alexeevici
dar nu aceasta este adevărata Rusie
vom munci vom crea ai să vezi
vom naște adevărate opere de artă
care să arate lumii fața curată a spiritului nostru
lumea întreagă se va minuna de bogăția sufletului slav

am înființat un cerc de pictură
Sașa Kuzmici Ivan Petrovici
Venea Lebedevici Iura Mihailovici
și cu mine
ne-am ghidat după manualul
arta pe înțelesul tuturor
acolo scrie că pentru artiștii începători
nu există nici-o restricție
asta ne-a dat curaj
manualul ne mai învață
care ar fi bunăoară cele mai fertile clipe de creație
la răsărit
cînd plouă
sau atunci când te simți copleșit
de o emoție atât de mare încât nu mai poți s-o mai stăpânești
decât printr-o manifestare artistică
vom picta
și toate lucrările le vom vinde turiștilor la plecare
cu siguranță le vom pricinui o bucurie mai adîncă decît
aceea de a purta cu ei matrioșe și votcă drept amintire
am achiziționat șevalete
vopsele
pensule

și ne-am dat întâlnire după trei zile să vedem ce-a ieșit
aștept plin de nerăbdare să înceapă
vernisajul primei
poate și ultimei expoziții
din istoria atât de încărcată
a micuțului nostru orașel
după trei zile iese Sașa Kuzmici
din bufetu gării și-mi spune
că n-a făcut nimic
pentru că i-au furat pânza
pe când se troznea la bufet
la răsăritul
pânză ar mai fi găsit dar i-au luat
și pensule
și pensule ar fi făcut rost nu-i vorbă
dar i-au luat culorile
cum să pictezi fără culori
dumneata Ivan Petrovici
eu
da eu mi-am pictat fântâna din curte
a ieșit bestială
dar pe când dormeam
nevastă-me a lăsat să iasă porcii în ogradă
și câinii de porci că nu le poți spune altfel
mi-au ros șevaletul
pânza
pensule
culori
tot
și nu am putut să mă prezint cu nimic aici
la vernisaj
că nu era să vin cu porcii

Venea Lebedevici dumneata ce-ai pățit
în dumneata mi-era nădejdea
Venea Lebedevici cu dumneata vorbesc

eu
am compus un asfințit de soare
dar a venit nevastă-me și m-a întrebat
eu unde-s
atunci eu i-am spus că ea nu e
cum adică să nu fiu
destul de rău
și ca să nu o supăr pentru că nu vreau s-o supăr pentru nimic în lume
am pictat un asfințit de soare cu nevastă

nu e bine

de ce draga mea am întrebat-o

uită-te la soare cât e de mare

și eu abia dacă mă văd

atunci am compus o nevestă mare și un soare mic

iar nu e bine

de ce

eu nu sunt atât de grasă

și nici atât de întunecată

am încercat altceva

o evasă lu lu minoasă

și altceva

uite-așa Pitea Pavlovici

nici n-am simțit când au trecut cele trei zile

dumneata Iura Mihailovici

eu sunt un geniu nu compun niciodată la comandă

n-am simțit nici un fel de emoție drept dovadă n-am pictat nimic

avea dreptate Lopahin Alexeevici

turiștii vor pleca din Rusia cu votcă

și matrioșe drept amintire

(un tren care șuieră în depărtare apoi se apropie încet)

s-a auzit trenul

repede

Liubov Andreevna bine-ai venit

Liubov Andreevna bine-ai venit

(trenul se apropie trece prin stație dar nu oprește)

de ce nu oprește trenul

trebuie să oprească

nu se poate

mecanicul doarme

de ce nu trage maneta potrivită

care face să se înțepenească roțile

opriți

e destinul unui om în joc

de ce nu ne-a anunțat nimeni

funcționari de la calea ferată

cum vă lasă Dumnezeu pe fața pământului

să vă batjocoriți semenii în așa hal

de câtă cruzime puteți da dovadă uneori

încât nici măcar nu binevoiți a ne înștiința
că trenul de la Paris nu mai staționează la noi
din fericire toate trenurile
au în dreptul stației noastre restricție strictă

(se urcă pe bancă)

de aici
poți cu ușurință să vezi toți călătorii
în primul vagon nu e nimeni
iar în al doilea e un singur pasager bătrân
uitat de soartă și de bunul Dumnezeu
drum bun tăicuțule
poate e mort
drum bun
ultimul
nici aici nu e nimeni

toate trenurile vin de la Paris
fără Liubov Andreevna

mint
se zărește o siluetă de femeie
oare e adevărat
sau e doar o nălucă
biată plăsmuire a minții mele obosite
de atâta așteptare

e ea
Liubov Andreevna
Maică Fecioară
și voi îngeri preacurați
bucurați-vă
nimic nu e-n zadar

Liubov Andreevna sunt eu
mă recunoști
eu Pitea Pavlovici
m-a recunoscut
păzește-te drăguța mea
ticălosul de Lopahin
e pe cale să-ți vândă livada cu vișini cu tot
da
livada
tocmai azi are loc o licitație
și eu știu că pe dumneata

nu te-a anunțat nimeni
și mai știi că ai mare
nevoie de bani
Liubov Andreevna ce-i cu dumneata
nu
pentru nimic în lume
să nu faci asta
să nu cobori
mergi până la Moscova la Moscova la Moscova
nu mai e mult
să nu
Doamne Dumnezeule
nu sări
nu sări

(se aude un țipăt de femeie, un fluierat de tren, zgomotul roților de tren care se îndepărtează, liniște)

cum voi putea să îndur atâta nefericire

(îngenunchează lângă locul unde a sărit femeia din tren)

adineaori eram în al nouălea cer
la vederea ei
Liubov Andreevna
cea mai dragă ființă a vieții mele
ai milă de mine Doamne
de-acolo din înaltul cerului
întoarce fața de la fapta mea ticăloșită
am vrut și eu să-i fiu de folos
măcar o dată în viață
și sărăcuța de ea
și cu ce m-am ales

(așează florile pe calea ferată)

acesta e buchetul de luni
și buchetul de marți
buketul de miercuri
nu
pentru nimic în lume
nu trebuia să cobori
ai nimerit tocmai sub roțile trenului
sau dacă ai vrut s-o faci intenționat
atunci mă voi ruga pentru tine
tot restul vieții mele

să știi drăguța mea că viața
e darul cel mai însemnat din partea lui Dumnezeu pentru noi
iar ceea ce facem noi cu viața noastră e darul nostru pentru el
cum voi mai putea trăi de azi înainte

buchetul de vineri
cel de sâmbătă
și buchetul de duminică

(se apleacă sărută pământul și găsește o mână rătăcită din pricina impactului)

ce văd
rochia
dacă mă uit mai atent
rochia aceasta nu-i a ei
nici mănușile
și nici blana
ea nu purta niciodată blană
inelul

**nu e Liubov Andreevna
e Ana Karenina
ce tragedie**

și Liubov Andreevna
oare cum o mai fi Liubov Andreevna
primăvara trecută stăteam la marginea livezii
doar noi doi
ea și cu mine
Liubov Andreevna mai frumoasă ca niciodată citea

*livada mea dragă
îngerii cerului nu te-au părăsit
simt cum din fiecare trunchi mă privește câte un suflet
îmi vine să alerg
să râd
să plâng de bucurie
ce dumnezeiască fericire*

